

QUAN PLOUEN CANVIS (i III)

Amb aquest tercer article finalitza un cicle dedicat a recopilar alguns dels canvis més importants que s'han produït darrerament en els actes del Dijous Sant perquè en quedi, com deia en el número 14, constància escrita.

Fidel al títol de doble sentit, triat intencionadament a causa de la ingrata companyia que gairebé cada any s'enderia a fer-nos la pluja justament aquell dia, començaré parlant del temps d'enguany.

Després d'un llarg període d'altres temperatures, les previsions meteorològiques eren fatídiques per al dijous a la tarda –comencem el calvari!–. Dijous al matí, evidentment, va haver de ploure, i tothom pensava en el mal tràngol de l'any passat: «Dos anys seguits, no!», ens dèiem. Finalment s'imposà el respecte per aquest poble tan tossut que cada any vol fer el que ja feien, temps ha, els seus avantpassats, i vàrem tenir una tarda i una nit esplèndides. L'únic incident desagradable fou la «desaparició» de dos paquets d'aigua (12 ampolles d'1,5 litres, Déu n'hi dol!) que portem al rec per a refrescar la gola dels participants en la Processó quan s'aturen uns instants abans del tram final; malauradament, només la Mort, els del *Stabat* i alguns angelets varen poder gaudir de la petita reserva d'aigua que tenim per a ells. Pluja intensa tot el divendres, i dissabte, dia de la Processó dels Petits, bon temps. Un ruixadet dilluns per a netejar les taules abans de l'arrossada i novament actitud de respecte, encara que amb núvols amenaçadors.

Pel que fa a la pluja de canvis, ha anat amainant. Just aquests dies s'obria el nou punt permanent d'informació turística a Can Punton, una gran millora, ja que l'espai, ampli i lluminós, va permetre exposar amb comoditat –i vendre!– llibres i material relatiu a la Processó que a la caseta ocasional, encara muntada aquest any, passaven desapercebuts. Una altra novetat ha estat l'edició dels textos (antics i actuals) de la representació de la Passió.

Vegem alguns altres canvis.

Vestuari i material

- Vestits nous per a 11 apòstols (el de Judes ja es va fer l'any passat).
- Insonorització i pintura de l'enreixat de l'escenari.
- Tamborets de soca per al Sant Sopar.
- Utilització de pa àzim en el Sant Sopar, fet per membres del col·lectiu de dones magrebines que aprenen català.
- Torxes a les façanes septentrionals de la plaça en l'escena de Pilat.

Manages

- Canvi a pas llarg al carrer Major per a preparar la Segona Caiguda.
- Canvi en la formació al carrer dels Cargols.

Representació

- Incorporació dels versos de la comunió, en el Sant Sopar.
- Retocs en els versos d'alguns personatges (Pilat, Dona de Pilat, Oficial, Jesús...).
- Guàrdia del Sanedrí present a l'escenari en el Sanedrí, l'Hort i Pilat.
- Recuperació de la dicció antiga en alguns versos de carrer, especialment a la baixada de la creu de l'escenari.

Processó

- Presència rere la creu de les Llums en la Reverència de la Crucifixió. Ara ja hi són presents tots els components de la Mort.

El Dilluns de Pasqua, quan a mig matí passo per la plaça Major, lliure ja de qualsevol indici d'haver acollit els actes de dijous i dissabte, un grup de mainada juguen al gran espai que hi queda. Asseguts a terra en rotllana, van cantant: «Salve, rei!; Salve, rei!» Hi ha coses que no canvien.

En l'habitual anar i venir que precedeix l'acte festiu comunitari de menjar l'arròs, torno a passar-hi cap al migdia, i el mateix grup, ara més nombrós, han muntat un arc a banda i banda de la plaça, confeccionat amb dues de les palmes de l'escena del Ram lligades per les puntes i hàbilment enganxades a terra amb cinta adhesiva. La meva part més bucòlica evoca les portes d'entrada a Jerusalem...

—Què és això? —demano a dos dels vaillets situats a la banda de can Moy.

—La porteria de futbol! —em respon amb naturalitat el més gran. I aleshores veig la pilota que fan córrer uns altres.

—Aaaaah! Ostres, és preciosa! —li dic jo, mirant de dissimular la meva perplexitat—. Sou uns artistes. Saps què?, ho posaré a la revista. Llegeix-la i ho trobaràs.

I és que hi ha coses que evolucionen, que sí que canvien; canvien en la forma, senzillament. Però que ningú no pateixi, que mentre els més petits practiquin espontàniament aquests jocs tan peculiars, que en altres indrets serien impensables, la continuïtat de la tradició és plenament garantida.

MÀRIAM SERRÀ

NOTA: El meu agraïment a la Núria Roca per haver supervisat diligentment, durant tota aquesta etapa de canvis, els meus apunts i haver-me indicat detalls que m'haurien passat per alt. També a la Dolors Pareta en tot allò que fa referència al vestuari. Sense llur complicitat, la relació que consta en els tres articles que he presentat seria, sens dubte, més pobre.